

være de nærmeste til at anlægge og betale disse Trapper, hvorimod Møllerne og Fabrikejerne egentlig ikke forekomme mig at have nogen Pligt til at deltage i Omkostningerne. Om Staten under disse Omstændigheder burde være med, ved jeg ikke; det maatte da være, hvor store Almeninteresser stode paa Spil. Man burde give de interesserede Afgang til at faa deres Dnske opfyldt, men i Stedet der for truer og tvinger man dem, som sidde i deres gode Net, for ad den Vej indirekte at faa dem til at indrette noget, man gerne vil have frem uden egen Betsotning. — Hvad Spørgsmaalet om Udsærb Fabrik og Fiskeriet der angaar, er det et saa specielt Punkt, at jeg ikke skal indlade mig videre derpaa, men jeg gik ganske vist ud fra, at man ikke kunde foretage saadanne Foranstaltninger, at det blev muligt uden altsfor stor Betsotning at faa fri Forbindelse mellem Sjælsø og Øresund. I modsat Fald skal jeg indrømme, at der vilde kunne komme et frodigt Fiskeri ogsaa i den Del af Nivaa. — Med Hensyn til Fredningen erkender jeg den Forstel, der er mellem Silden, som er Saltvandsfisk og ikke fuldstændig kan fisses op — skønt der jo omtrent tages alt, hvad man kan faa ved enhver Lejlighed — og Laksen og Ørreden, der er en Ferskvandsfisk, som lettere kan ødelægges. Men Silden tænker man heller ikke paa i nogen Henseende at frede i den Tid. Her har jeg blot villet henlede Tanken paa, at de to Maaneder under disse Omstændigheder kunne være for strengt, og jeg har blot villet henstille til Udvalget, om det ikke kunde overlades til disse Vandløbskommissioner at give Dispensation herfra, hvor det virkelig viser sig, at der ellers intet Fiskeri kan blive. — Med Hensyn til det lille Spørgsmaal om Grøfterne, hvor Laksørrederne kunne gaa op, indrømmede den ærede Ordfører, at jeg havde Ret i mine Bemærkninger, men han mente, at jeg havde svaret, at § 1 indbefattede disse Grøfter, men jeg er ikke i Stand til at se, ganske vist ved en hurtig Læsning, om der staar det i det Stykke, den ærede Ordfører oplæste. Jeg maa maasse ogsaa oplæse det. Der staar saaledes: „Kunstigt anlagte Damme, uanset om de staa i Forbindelse med naturlige Bænde eller ej, og alle Bænde i Enkeltmands Eje uden Aflob til Sø, Aa eller Strand.“ Der tænkes altsaa absolut paa Damme og Søer med Aflob, men ikke paa de ganske naturlige Dræningsgrøfter, som ikke ere indeholde andet Vand end det, der findes i Jorden. Det er i alt Fald vist et Spørgsmaal, der vist trænger til en nærmere Overvejelse. — Jeg skal hermed slutte. Jeg

lægger i høj Grad Pris paa baade Kommissionens og Regeringens Forslag og Udvalgets Arbejde for at faa disse Ferskvandsforhold regulerede; men naar det skal ske, synes det mig dog, at man helst skulde undgaa de Ting, der med Rette kunne vække Anstød, og hvad man end kan sige, forekommer det mig, at Fiskeriet til en vis Grad i disse Aar og Vække dog i Sammenligning med de storindustrielle Etablissementer, der ofte findes ved dem, at være af saa underordnet Betydning, at det ikke gaar an at løse Spørgsmaalet altsfor radikalt og ensidigt i Fiskeriets Interesse.

Ordføreren (Alf. Christensen):

Jeg deler ganske det ærede Medlems Betragtning, at de industrielle Etablissementer og deres Benyttelse af Vandkraften ere Ting af megen stor Vigtighed og i mange Tilfælde af meget større Vigtighed end Fiskerispørgsmaalet paa de paaagældende Steder. Men naar vi derfor i Udvalget have foreslaaet en Ordning, som den her foreslaaede, der gør det muligt for de industridrivende helt at undgaa Dplufningen, naar der kun ad kunstig Vej kan staffles Fissen Udgaang, have vi kun givet Mølleren, hvad Møllereens er, og Fiskeren, hvad Fiskerens er. Det ærede Medlem svævede dernæst i en Wildfarelse, naar han mener til et saadan mangleaart Brug af Vandet at kunne knytte en Ret til at ødelægge Fiskeriet. Hvad er det nemlig Møllerindustrien har Ret til? Den har Ret til at benytte Vandet som Drivkraft, men har ingen som helst Ret til at ødelægge Fiskeriet i det ovenfor den liggende Vand. I tidligere Dage vare Mølleværter af en mere primitiv Natur med Træstighorb og Træsluser, som vare mer eller mindre utøtte, og hvorigennem til enhver Tid Malefaringen kunde staffe sig fri og uhindret Afgang. Den Gang regulerede dette Spørgsmaal sig selv, og man mærkede ikke nogen Gene af disse Vandløbspærringer. Men nu opføres der jo Stemmeværker af Beton og Jern, hvorigennem aldeles ingen Fisketræff kan finde Sted, og derfor tage Møllerne nu lidt mere, end der tilkommer dem; thi foruden den Ret til at bruge Vandet som Drivkraft i Stedet for Kul, som hverken jeg eller nogen anden vil fratage dem, tager Møllerne sig ogsaa Ret til at ødelægge Fiskeriet i det ovenfor Møllen liggende Vand, og det kan den Mand, som er Ejer af Søen, og de Folt, som ere fiskeriberettigede der, Ret ikke være tjente med at finde sig i; thi de have jo ingen Fordel af Mandens Mølleværk. De have kun Pligt til at finde sig i, at han opstemmer Vandet og bruger det til sin